SUBMITTED BY
Irmgard

ON
16.09.2015

★ ★ ★ ★ ★
Keine Stimmen

Отговори на често задавани въпроси

Семинар 1 за евангелизацията на статиите ... за вас

Защо Бог допуска страданието?

Как да обясня разликата на исляма?

Нужен ли ни е Бог, ако можем да обясним законите на природата и живота чрез еволюцията?

Вярата в Бога ли е нещо за слабите?

Бог и страданието на човечеството

Ние, християните, често сме склонни да отвръщаме на въпросите, особено ако те са провокативни, направо с аргументи. Но забравяме, че за един и същи въпрос има различни причини! Първо трябва да се изясни дали става дума за лични или общи мотиви за въпроса. И двата мотива трябва да се вземат насериозно, но да им се отговаря по различен начин! И в двата случая е от голяма полза първо да се разбере защо се задава въпросът. Задавайте въпроси (за някои примери вижте брошурата "Отговори на често задавани въпроси" на Campus for Christ)!

В наши дни хората, поне тези в Швейцария, не стоят пред кръста. В нашата страна между хората и кръста има ров за църковна култура и няколко стени, които символизират въпросите, съмненията и аргументите, насаждани от Просвещението по отношение на Бога на Библията.

Тези стени могат да се използват като преграда между хората и кръста

Тези стени могат да се втвърдят изключително много, ако не посрещаме хората с любов и не приемаме сериозно техните въпроси. Например хората, които са убедени в теорията за еволюцията, твърде често биват отблъсквани с аргумента: "Ако искате да произхождате от маймуни, това си е ваша работа - но аз не произхождам от маймуни!" Това, което може да направи с един дълбоко мислещ човек, който по някакъв начин е станал мъдър в областта на естествените науки, със сигурност не е особено благоприятно за по-нататъшен разговор за вярата.

Важни принципи

Три неща, които трябва да имате предвид, докато преминаваме към отговорите на въпросите.

На нито един от най-трудните въпроси не може да се отговори изцяло. Но това не трябва да ни тревожи, защото нашата мисия е да помогнем с мъдрост чрез Светия дух хората да

съборят стените дотолкова, че да направят възможно да направят крачка на вяра през останалата част от стената. През стената - към кръста! Тази стъпка не е наша отговорност, а може да бъде оставена изцяло на действието на Светия Дух - съответно това решение зависи от самия човек.

За всеки разговор е вярно: Не човекът с другото мнение е противникът, а битката се води на духовно ниво! Молитвата не бива да се пренебрегва в никакъв случай, независимо колко добри са аргументите!

Във**всеки случай човек трябва да посрещне човека с любов** и да се опита да спечели приятелството му: Евангелизация на приятелството! Да спечелим хората като приятели с любовта на Исус, да им покажем любовта на Исус и да доближим Евангелието до тях - това е евангелизацията на приятелството. В такива отношения дори оживената дискусия, в която малко предизвиквате човека, има своето място! Страхът да не загубите приятелите си заради това е разбираем, но абсолютно задължително трябва да бъде сложен на кръста!

Без усърдие няма награда!

Твърде често спорим със знанието от "чутото" - по отношение на други религии, науката и донякъде дори по отношение на собствената ни вяра в Исус и Божието Слово! Липсва ни основното знание, основата, с която никое земетресение в света не може да разруши къщата на вярата.

За да придобием необходимите знания и опит, не ни остава нищо друго освен "упорита работа"! Четенето и изучаването на Библията, предаването на въпросите на Бога в молитва, четенето на книги, обсъждането на въпроси с хора с различни и сходни възгледи и т.н. е тежка работа. Тя си заслужава само защото се доближаваш до момента, в който виждаш света през Божиите очи, тъй като толкова много зависим от Неговата мъдрост. Освен това, изучавайки други религии, например, виждате, че имате общи неща. Да започнеш разговор с прилики е далеч по-продуктивно, тъй като чрез приликите можеш да стигнеш до разликите и след това да ги обосновеш.

Трите основни групи въпроси

Има три основни групи въпроси, които хората си задават във връзка с вярата в Бога:

1. 1.Бог и страданието на човечеството
2. 2.Религиите и достоверността на Библията
3. 3.Сътворението или еволюцията

1.
Бог и страданието на човечеството*Провокативни въпроси и твърдения*

- Може ли да има любящ Бог, когато има зло и страдание?
- Би ли могъл един любящ Бог да измъчва хората в ада?
- Къде е Бог, когато умират невинни деца (война, болести, глад)?
  Или Бог не е съвършено ДОБЪР, или не е съвършено ВСЕМОГЪЩ - ако беше и двете, нямаше да има страдание в света!

Това са вероятно най-често задаваните въпроси, тъй като всеки лично се сблъсква със страданието в някакъв момент! Нещо повече, "страданието" е и най-често срещаното възражение, повдигано срещу християнската вяра. Ето някои подходи към отговорите на въпросите.

||

Свободната воля на човека

"*Без свобода няма любов - свободата е цената на любовта! Тъй като Бог желае любовта, Той желае и свободата, дори ако в свободата има възможност да се злоупотребява с нея и така да се причинява страдание един на друг.*" *J.B.Brantschen (14)*

Представете си един съвършено справедлив свят, в който напълно липсва страдание. В този въображаем свят моралът също би трябвало да функционира според фиксирани закони, точно както нашите природни закони. Наказанието за неправилно поведение ще се усеща като физическа болка. Ако посегнете към пламък, веднага ще бъдете "наказани" с предупредителна болка. Един честен и справедлив свят би наказвал греха също толкова сигурно и бързо. Този свят би бил справедлив и логичен - всеки би знаел какво очаква Бог. Така че нямаше да има истинска свобода. Всички хора щяха да действат правилно, защото щяха да имат полза от това. Всяка постъпка, колкото и добра да е тя, веднага би била замърсена от нашите егоистични подбуди. Нещо повече, би било невъзможно хората да обичат Бога свободно и следователно да Му се подчиняват. Този възглед е много стар: Сатана упреква Бога, че Йов обича Бога само защото го "подкупва" с благословии и богатство, като по този начин твърди, че Бог не заслужава да бъде обичан заради самия него.

Доброволната любов е толкова важна за Бога, че Той допуска всички нападки срещу Йов и дори се примирява с това, че нашият свят се превръща в това, което намираме днес. За да илюстрира тази любов, Библията използва образа на младоженеца и булката, които се обичат доброволно. Във въображаемия свят обаче Исус би бил младоженецът, а църквата - любовницата: Любовницата е разглезена, подкупена и хвърлена в затвора от любовника!

Филип Янси използва следния образ, за да илюстрира какво иска Бог за нас:

"*Баща, който иска да предпази любимата си дъщеричка от всякаква болка, може да й попречи да се научи да ходи. В края на краищата, тя може да падне! Затова той я носи на ръце през цялото време. С течение на времето това разглезено дете ще се превърне в напълно лишено от живот същество, което не може да ходи и е напълно зависимо от баща си.*

Бог е създал човека по свой образ и подобие. В името на доброволната любов Той дава на човека свободна воля, знаейки, че има вероятност хората да се отвърнат от Бога. Ако приемем, че Бог е всезнаещ, т.е. познава миналото, настоящето и бъдещето, Бог е знаел в момента, в който е създал, как ще се развие цялата "ИСТОРИЯ". Бог е създал и ангелите със свободна воля, иначе Луцифер (херувим) не би могъл да се разбунтува срещу Бога, като иска да се постави над Бога. Бог също така поставил Дървото за познание между доброто и злото в Градината, знаейки, че при свободната воля на човека има вероятност да се яде от забраненото дърво.

Сега вече е ясно също, че не е възможно хората да получават от Бога това, което виждат като "идеален" свят, но в същото време да не искат да имат нищо общо с Бога, да не говорим за лична (любовна) връзка!

||

Падението на човека

Като ядат плода от забраненото дърво за познаване на доброто и злото, Адам и Ева се правят на грешници и трябва да напуснат рая, тъй като Бог е безгрешен! Човекът и цялото творение (Бит. 3, 14-18) бяха наказани и оттогава чакаха изкуплението (Римл. 8, 19-23), което беше извършено в Исус. Така човекът злоупотребил със свободата си и може да се опрости, като се каже, че човекът е донесъл всички страдания на света чрез греха (гр. harmatia = "пропускане на целта" или с други думи "отделяне от Бога"). Това, че живеем в греховен свят, е описано от Исая в 64, 5: "Всички ние сме оцапани с беззаконие; дори най-добрите ни дела са мръсни като мръсна дреха. Някои хора са на древното мнение, че всеки, който върши добро, ще получи и добро, а който върши зло, ще бъде и наказан. Че това не е така, е написано в Йов 42:6, когато Елиу е смъмрен от Бога. Вероятно в Библията има случаи, в които Божието наказание е дошло

заради грях от страна на отделни хора, но не всяко страдание може да бъде пряк резултат от личен грях. Петър прави разлика между страдание в резултат на личен грях (1 Петрово 2:20a), страдание, което няма нищо общо с нашия грях (1 Петрово 2:19), и възможността да вършим добро и да страдаме (за това) (1 Петрово 2:20, б)

Страданието съществува на глобално, общностно и лично ниво. По-голямата част от всички тези страдания могат да бъдат проследени до греха, съответно до грешните или погрешни действия на хората. Примерите в Библията са многобройни: амаличаните, Содом и Гомор, както и народът на Израил точно преди да бъде отвлечен от асирийците. Това бяха хора, които вършеха жестоки неща като принасяне на хора в жертва, диви оргии и т.н., което не се харесва на Бога. Войните и бедствията не са били просто геноцид над невинни хора - Бог е използвал народа си като изпълнител на присъдата си!

Но какво да кажем за останалите страдания, които не са пряко свързани с греха?

Така че Бог оставя отворена възможността поради свободната воля да се случи зло. Може да се каже, че злото се появява, когато хората избират да вършат зло - от това произтичат страдания. Следователно обаче не може да се каже, че Бог е създал злото!

Темата за страданието не е разгледана систематично, философски в Библията. Библията е практическа книга. И все пак има някои твърдения:

Битие 1-2: Страданието не е част от първоначално създадения от Бога ред. Преди човекът да се разбунтува срещу Бога, в света не е имало страдание.

Откровение 21: Няма да има повече страдание, когато Бог създаде ново небе и нова земя. Така че не е Божия воля хората да страдат, но Бог допуска страданието.

||

Божието всезнание срещу човешката ограниченост

Ако разгледате истинските събития в Библията донякъде в общ план, можете ясно да видите Божия почерк. Ние сме привилегировани да разполагаме с Божието Слово, което ни дава такава мощна представа за това, което Бог върши! Сега възниква въпросът, какво право имаме да обвиняваме Твореца за нещо, което просто не разбираме!

Филип Янси (2) обсъжда подробно книгата Йов и стига до заключението, че книгата всъщност не дава отговор на въпроса "защо", а по-скоро говори за справяне със страданието. Това е книга за вярата в Бога. В първите 2 глави Бог ни позволява да надникнем зад завесата, но Йов научава за "облога между Луцифер и Бог" едва в самия край! Най-впечатляващото е, че въпреки че в продължение на 36 глави става дума за страдание, Бог не отговаря на "въпроса за страданието", а казва на Йов в съкратен вид: "Докато ТИ не разбереш малко повече как да поддържаш физическата вселена, не ми казвай как да се справям с моралната вселена. Бог описва своето величие, всемогъщество, всезнание в Йов 38-41, но в следващата глава се съгласява с Йов, че приятелите му са сгрешили в разговорите си!

Àпропо, че са сгрешили. В СЗ има някои свидетелства за това, например многото съпруги на Соломон, прелюбодейството, някои войни, виждането на ясновидец и др. Това, че тези лоши неща ги има в Библията, не означава, че Бог ги одобрява!

||

Страданието може да ни послужи за добро

Филип Янси описва подробно, че болката, като причина за страдание, по същество е нещо положително. Прокажените вече нямат никакво усещане за болка и несъзнателно се осакатяват, например като доближават ръката си твърде близо до огъня. Без медицинско

лечение крайниците загниват много бързо. Така че болката е много полезна предупредителна система. Болката ни кара незабавно да отдръпнем ръката си. Между другото, същите клетки, които предават болката, предават и нежната романтична ласка. Очарователно! Също така страданието (болката) на света, може да се разглежда като предупредителен сигнал, че нещо не е наред със света.

Когато страданието ви засегне лично:

Когато страданието ви засегне лично, със сигурност ще се появи въпросът: "Защо аз? Защо това се случи на мен?" Често едва при тежко страдание хората започват да се замислят за Бога, смъртта и смисъла на живота! За християните също така да бъдат сполетени от тежка скръб означава да претърсят сърцето си, за да видят дали не трябва да се покаят в някоя област на живота. Необходимо е обаче изключително внимание при обяснението на страданието, особено на други хора! Следователно страданието често се превръща в Божия мегафон, за да могат хората най-накрая да се замислят за Бога.

Филип Янси (1) посвещава голяма част от книгата си на въпроса как да посрещаме хората в страдание и как самите ние да се справяме със страданието. Реакцията ни пред лицето на страданието може да бъде изключително решаваща за бъдещия живот - или човек се озлобява, или израства неимоверно във вярата, или дори се освобождава от страданието!

||

Борба със страданието

"*Едната костенурка казва на другата: "Понякога ми се иска да попитам защо Бог допуска бедността, глада и несправедливостта, когато може да направи нещо по въпроса.*"

А другата костенурка казва: "Страхувам се, че Бог може да ми зададе същия въпрос."

Интересно е, че обвинения като "Защо Бог допуска целия този глад в света?" често идват от хора, които не са в ситуацията! Същите тези хора всъщност биха могли да направят нещо, а обикновено и повече, по въпроса, отколкото е в действителност!

Исус е преминал през страданията на света. Исус е там, Той е до нас в най-дълбоките дълбини на нашия живот. Съкрушени ли сме? Той е изпечен като хляб за нас. Презирани ли сме от другите? Той е бил презрян. Исус е запознат с болката, страданието, скръбта и смъртта. Исус дори промени значението на смъртта! Всяка сълза на света е и Негова сълза. Исус се бори със страданието с всичките си чудеса. Този Исус призовава нас, християните, да действаме по неговия пример. В цялата Библия можете да забележите нещо: Бог използва хората, за да изгради своето царство. Вероятно Той би могъл да накара и ангелите да вършат всичко това. Божият план се храни с това, че хората носят Неговата любов в света с думи и дела с помощта и силата на Светия Дух! Това, разбира се, е възможно само за човека, тъй като Бог прави първата крачка към човека със Своята любов и благодат.

Не е тайна, че светът произвежда достатъчно храна, за да нахрани всеки човек по света. Проблемът е в човека!

Приложение

Сега се опитайте да се противопоставите на провокативните въпроси на другия (в екип, сред приятели, в семейството) с посочените аргументи. Използвайте Библията колкото се може по-често, когато го правите!

||

Религиите и достоверността на Библията

Провокативни въпроси и изявления

- В края на краищата, не води ли всяка религия към един и същ Бог?
- Чиста арогантност е да се твърди, че Исус е единственият път!
- Библията първо е била предавана устно, по-късно е била записана и не на последно място в копията са били правени поправки - със сигурност са били променяни всякакви неща!
- Не могат ли религиозните представители просто да се оставят на мира? В края на краищата можете да се учите един от друг, вместо да се борите помежду си!
- Как кръстоносният поход може да се съчетае с християнското милосърдие (църковната история е пълна с насилие и потисничество)?

||

Дали Библията е Божието слово

В книгата "Фактите на вярата" на Джош Макдауъл (5) можете да намерите отговора на въпроса как е възникнала Библията в големи подробности - задължително четиво за всеки, който иска да намери аргументи по този въпрос!

По времето на Авраам Библията не просто е била предавана устно, а вече е имало клинописно писмо.

Доказано е, че по времето на Мойсей е можело да се пише на него и на папирус. По-късно се използва пергамент.

Тъй като всички тези носители не могат да оцелеят в продължение на 3000 години, без да пожълтеят напълно, във всеки период е имало някакъв професионален жанр, който е отговарял за преписването на текстовете.

- Около 200 г. пр. н. е. СЗ е бил сглобен, т.е. многото текстове са били събрани в пакет от книжовниците. За НЗ също е имало решение какво всичко принадлежи към него. Този път това са били църковните отци от онова време (200-400 г. сл. Хр.). Това било необходимо, за да не може и да не се добави нищо към Божието слово.
- Най-старата почти пълна Библия се намира в Британската библиотека в Лондон. "Codex Alexandrinus", написана около 400 г. от н.е. - т.е. преди Мохамед да се появи на бял свят!
- Най-ценната находка са Свитъците от Мъртво море, които са били преписани между 200 г. пр. н. е. и 100 г. от н. е. Открити са и много извънбиблейски книги, които дават представа за религиозното взаимодействие. Тези свитъци съвпадат с първия пълен текст на Свещения отец от 900 г.

Много исторически доказателства подкрепят надеждността на Библията - да споменем само някои от тях:

- Приемственост на царете и библейски градове (убедителни чрез надлежно съгласуване с археологическите находки)
- Йерихон (всички стени са паднали навън, потвърдено от разкопките - обикновено стените падат навътре!)
- Потоп
- Племенна приемственост на Авраам
- Влизането на семейството на Яков в Египет и гробницата на Йосиф
- Асирийското нашествие и вавилонският плен

Ако сте добре информирани за произхода на Библията (написана от 40 автори в продължение на 1500 години), аргументът, че пророчествата от Отвъдното Писание са изпълнени в Новия

Завет, е много силен! Със свитъците от Мъртво море можем да докажем, че пророчествата не биха могли да бъдат впоследствие поправени.

Също така за Новия завет могат да се намерят много извънбиблейски доказателства за автентичността на събитията (Лий Стробел / Джош Макдауъл). Особено що се отнася до Исус, има много извънбиблейски репортери, които са съобщили за него. Напр. Тацит, римлянин от I в., който се смята за един от най-точните историци в древния свят, евреинът Йосиф Флавий (90 г. сл. Хр.) или друг римлянин на име Тал (52 г. сл. Хр.)

С всички тези аргументи човек може или да вярва, че Библията е истинска, или не. Ако човек вярва, че Библията е Божието слово, и е убеден в автентичността на преданието, не съществува възможност за друга религия, защото Исус предявява абсолютна претенция. "Аз съм пътят, и истината, и животът; никой не дохожда при Отца, освен чрез Мене" (Йоан 14:6)!

||

Основни разлики с други религии

Основната разлика между вярата в Библията и вярата в други религии е, че ние имаме спасение чрез смъртта на Исус и не можем да се изкупим чрез добри дела. Ние сме купени скъпо (1Ко 6:20).

Исус, за разлика от "основателите на религията", е единственият, който твърди, че е Бог. Всички останали са били просто учители или пророци, чийто гроб, между другото, също не е празен!

||

Какво прави ислямът

учи ислямът?

От всички религии, секти и отцепници ислямът трябва да бъде представен за сравнение, тъй като в исляма се сблъскваме с много аргументи.

Мохамед е роден през 570 г. и се жени за богата вдовица, когато е на 25 г. Мохамед вече не трябва да работи и има повече време за медитация. В Мека преобладавал политеизмът (вярата в много богове) и Мохамед започнал да вярва, че има един Бог, вероятно повлиян от живеещите там евреи и християни. На 40-годишна възраст, по собствените му думи, той получава първото откровение от ангел Гавраил и се убеждава, че е пророк.

Мюсюлманите вярват, че Мохамед е последният и следователно най-важният пророк - всички останали пророци в Библията (Адам, Авраам, Давид и дори Исус, но той е смятан само за пророк), са приети. Ако има някакво противоречие, се прилага това, което е казал Мохамед.

В исляма също има различни направления, но все пак всички мюсюлмани имат следното общо:

- Те вярват в един Бог (Аллах)
- Вярват в ангелите (Гавраил, който е предал Корана, и двама ангели, които следват всеки човек: единият записва добрите, а другият - лошите дела)
- Вярват в тях свещени книги: една има Мойсей (5-те книги на Мойсей - "Тора"), една Давид (Псалмите "Забур"), една Исус Евангелията - "Инджил") и последната Мохамед - Корана.
- Както споменахме, те вярват в пророците, в Съдния ден и в предопределението. Мюсюлманите нямат никаква сигурност за това дали ще бъдат спасени или не!

<||

Неразбиране на мюсюлманите по отношение на Библията

- Повечето вярват, че християните вярват в трима богове: Бог, Мария и Исус
- Изразът "Син Божи" се разбира като означаващ, че Бог е взел жена (Мария) и е родил син
- За мюсюлманите смъртта на Исус на кръста е недостоен край за един бог! Смъртта на Исус на кръста не е необходима за мюсюлманите за опрощаване на греховете.
- Християнството е западна религия. (Това очевидно не е така, тъй като корените на нашата вяра са в народа на Израел!)
- Библията не заслужава доверие - през годините тя е била променяна спрямо оригинала.

Но самият Коран насърчава (в сури 5, 43-52, 70-72) да се вярва в писанията (Библията)

||

Евангелие от Варнава

Мюсюлманите твърдят, че Евангелието от Варнава е единственото истинско. В него те твърдят, че Исус не е Божият син, че Юда Искариотски, а не Исус е умрял на кръста и че Исус е пророкувал идването на Мохамед.

Мюсюлманите твърдят, че Евангелието от Варнава е единственото истинско Евангелие

Единственият известен запис на Евангелието от Варнава се намира във Венеция. Във въведението към това съчинение са представени доказателства, които показват, че това съчинение е фалшификат. Мюсюлманите обаче пропускат въведението и публикуват това писание! Освен това Варнава не е бил и един от дванадесетте ученици. Към това се прибавя и фактът, че в нито едно от древните съчинения преди V век нито веднъж не се споменава Евангелието от Варнава.

||

Мохамед е предсказан в Библията

Мюсюлманите твърдят, че Библията предсказва пророка Мохамед във Второзаконие 18:15,18. При Исус обаче пророчеството се сбъдва, когато Той казва в Йоан 5:46: "Ако вярвате на Мойсей, вярвайте и на Мене; защото той е писал за Мене." Подобно позоваване не се среща никъде в Корана!

Могат да се посочат още много аргументи, които мюсюлманите имат срещу Библията. Но бих ви насърчил да изучавате добре Библията, а ако влизате в контакт с мюсюлмани, да прочетете някоя от книгите, изброени в края.

||

Как да кажа на мюсюлманин за Бога

Важното е, както споменах в увода, да не спорим предимно, а първо да изслушваме с любов и да разберем в какво точно вярва мюсюлманинът. Не всеки мюсюлманин вярва точно в едно и също!

Започнете с общите неща, като например Авраам, след това покажете пътя на спасението през Давид до Исус. Говорете и за това как вие лично се молите с Бога - за връзката с Бога, как да прилагате мъдростта от Бога в ежедневието и как Исус лично е променил живота ви!

||

Сътворение или еволюция?

- Провокативни въпроси и твърдения:
- Имаме ли нужда от Бог, ако можем да обясним законите на природата и живота чрез еволюцията?
- Въпрос на време е всички "чудеса" на природата да бъдат разкрити от науката! При сегашното състояние на науката не е ли малко наивно да вярваме в Адам и Ева?
- Вярата в Бога е нещо за слабите, които се нуждаят от предпазно средство за всичко, което не разбират!
- Произходът и еволюцията на организмите са доказани!

Най-голямата грешка е, когато приемаме леко аргументите на еволюционистите от невежество. При еволюцията и креационизма (=съзиданието) често се гледа на едни и същи факти, просто с различни "слънчеви очила". Правят се различни предположения и по този начин се създават различни хипотези.

Произход - модел на Големия взрив с много пропуски

Ако е имало Голям взрив, откъде е дошла материята за Големия взрив и откъде е дошла първичната супа?

Бог е създал света от нищото чрез своето Слово: Бог и Библията не са спирачка за нас, защото не можем да намерим научни аргументи за произхода. Ние (креационистите) изхождаме от Библията като наша основа и се опитваме да намерим научни аргументи за автентичността на Божието слово - а не обратното!

||

Време

Общоприетите методи, като например методът на C14, са изключително неточни за изчисляване на времето след 1000 години, именно защото този метод предполага, че същото количество радиоактивен C14 е било в атмосферата в миналото, което наистина не е задължително. Еволюционистите се придържат (упорито) към милионгодишното деление на скалните пластове и всичко, което не се вписва в него, се отхвърля.

Някой е измерил аблацията на планинските върхове, която е 0,2 мм на година. Ако тези планини бяха на 5 милиона години, те отдавна щяха да са ерозирали! На други места в Алпите планините все още се издигат с около 1 мм на година. Представете си колко високи трябва да са Алпите, ако са на 10 милиона години: а именно 10 000 м!

Ако първите хора са живели преди 40 000 години, днес в света би трябвало да има 430 милиарда души. Е - може да се предположи, че човечеството често е било заличавано почти до последно. Тогава обаче би трябвало да намерим тонове кости, а случаят не е такъв.

Малко по-различен аргумент срещу хронологията е камбрийският скок:

В прекамбрий (преди 570 млн. години пр.н.е.) е имало само едноклетъчни организми. През камбрия (от 570 млн. години пр. Хр.) са открити първите вкаменелости, сякаш внезапно от нищото. Тази празнина в развитието от едноклетъчните организми до човека, т.нар. липсващи звена, са още един аргумент срещу теорията за еволюцията. Тези липсващи звена (напр. от птерозаврите до птиците) повдигат много въпроси. Само преходът от водни към сухоземни животни би изисквал огромен брой адаптации, като например преодоляване на по-високия мъртъв товар, измисляне на нова концепция за дишането и решаване на проблема с изпарението.

||

Фендъмът като основен аргумент на еволюционната теория

Важно е да се знае, че според еволюционната теория случайността е движещата сила, а селекционният натиск (оцелява по-приспособеният) - насочващата сила. Казано по-просто, еволюцията е възможна при наличието на много време, тъй като при определени предположения за вероятността може да се покаже, че случайността с насочваща сила прави промяната възможна.

Относно вероятността трябва да кажете, че винаги се правят предположения, в зависимост от това как правите предположенията, еволюцията става възможна или невъзможна с помощта на милиони години. Но тъй като не искам да ви занимавам с математика, един пример за илюстрация:

Системата на нашите човешки "инструкции" (ДНК) в клетката е подобна на морзовата азбука. Вместо точки и тирета, в нашия код имаме четирите бази (съкратено наричани тук букви) A, T, G и C. Те са свързани помежду си и това може да се използва за записване на "думи и изречения" (гени), като например "Този човек има кафяви очи". Колко вероятно е аз да сложа безсмислено точки и тирета на Морз и чрез дешифриране на морзовата азбука от думите и изреченията да се получи смислена книга? ДНК във всяка малка клетка, разгъната на руло, е дълга средно 6 см. Модел на ДНК с диаметър един метър би трябвало да се издигне на 1350 милиона километра - т.е. около 2000 пъти до Луната и обратно! Това "чудо", твърди теорията на еволюцията, е възникнало след голям взрив в продължение на милиони години - сякаш големият взрив не е достатъчно "чудо"!

Дарвин е издигнал теорията, която е съвсем правилна, че оцелява най-силния. На прост английски език това означава, че животинските видове, които имат предимство пред другите, е по-вероятно да оцелеят. По този начин се селектират по-приспособените животни, а с тях и гените, които правят животното или растението по-приспособено! Но ако искате да обясните формирането на видовете с тази теория, като например преминаването от водно към сухоземно животно или дори формирането на сложен орган, като например окото, става изключително трудно. Въпреки това теорията на еволюцията се опитва да осъществи промените стъпка по стъпка чрез много малки промени в ДНК (мутации). Проблемът обаче се състои в това, че промяната, която води до междинна форма, трябва да бъде и "по-подходяща" (риба, която започва да формира хриле към белите дробове или да придава на перките си структура на нокти, всъщност не е по-подходяща). Това на свой ред предполага, че някои промени, всички от които трябва да доведат до подобрение, трябва да се случат едновременно. И тук обаче шансовете са против това. Така дори "най-малките еволюционни стъпки" тогава често стават твърде големи, за да се осъществят.

||

Макро - микроеволюция

Микроеволюция = Животните и растенията са се адаптирали към околната среда и са се променили в резултат на това, но само в рамките на един вид

Макроеволюция = предполага се, че животните и растенията са се променили в резултат на конкурентен натиск в продължение на милиони години, за да се създадат нови видове животни и растения

Тъй като микроеволюцията е наблюдавана в природата и не противоречи на Библията, микроеволюцията може да се приеме като факт. Макроеволюцията обаче никога не е била доказана! Защо тогава нововъведенията, връзките между новите видове, са толкова редки, ако би трябвало да имат голямо конкурентно предимство? По тази причина и защото в Библията се казва, че произходът на творението е всеки според вида си (Битие 1:24), макроеволюцията е несъстоятелна за креационистите.

Това, което Дарвин е наблюдавал, е само микроеволюция. След това Дарвин прави извод от микроеволюцията към макроеволюцията, която, както казва той, просто отнема много повече време.

Важното е, че съвсем не е лесно да се види разликата на молекулярно ниво. Съвсем не е "глупаво" да вярваш в еволюционната теория, защото на молекулярно ниво има сложни неща, които могат да се интерпретират по съвсем различен начин, в зависимост от очилата, които си сложил:

При бактериите откриваме, че ТЕ в различни процеси създават нови комбинации, за да отблъснат определени стресове (например антибиотици)! Така че ДНК е много по-гъвкава, отколкото често си представяме.

Едва наскоро беше установено, че съществува "главен ген", който контролира други гени. Ако този ген мутира, се появяват много мутации едновременно. Ако генът бъде поправен след това, другите мутации остават. За еволюционистите това е признак за хаотична еволюция. Разбира се, в поне 99,999 % от случаите се откриват само отрицателни мутации. Но тогава учените се придържат към случайността, вероятността и многото време, което тогава допуска възможността за положителна мутация.

С тези кратки примери можем да видим, че организмите са изключително адаптивни и на молекулярно ниво. Сега трябва да имаме предвид, че вярата в Бог има драстични последствия. Това би означавало например, че Библията е истинска и че трябва да вярвате във всичко, което се казва в нея! Тогава, ако човек има и погрешна представа за Бога, заблудата, че изходът е яденето на наука, е в известен смисъл разбираема!

Науката и Библията

Целта на Библията е по-скоро да обясни защо живеем, отколкото да обясни живота ни научно!

||

Сложност на организмите

Гените са планът на протеините. Протеините заедно с хормоните на свой ред стартират гените. Хормоните влияят върху производството на протеини. Хормоните се произвеждат от ензими, които са изградени от протеини. А сега ми кажете къде започва животът! Накратко: Нашият организъм е изключително сложен и все още е далеч от разбиране - предполага се, че се е появил просто така? В Библията се казва (Рим. 1:18-25), че трябва само да се вгледаме в природата и в себе си и тогава ще разберем, че има Създател!

Творението

Всяко животно е създадено според вида си (Битие 1:24)! Това не изключва възможността за адаптиране към околната среда, както е посочено (микроеволюция). Между другото, драконите и динозаврите се споменават в Библията (Йов 40:15-24 / Йов 40:25 - 41:26 / Пс. 74:13 / Исая 14:29).

Креационисткият поглед върху днешните научни факти

Континенталният дрейф може да бъде намерен в основни линии в Библията. (Използвайте преводи, близки до оригиналния текст: Битие 10:25 или 1 Хр. 1:19). Около 100 години след Потопа (за изчисление вж. Битие 11, 10-16 за Сим) на Пелег се раждат двама сина на Ебер. Единият бил наречен Пелег, защото по негово време земята била разделена. Това не се отнася за Вавилонската кула, която също се е състояла скоро след потопа

Хората, с техните различни езици, се разпръснали по цялата земя (тъй като тя все още била прилежаща) и континенталният дрейф разделил народите. Учените използват сегашната

скорост на движение на земните плочи, за да изчислят времето, което би било необходимо на плочите да се отдалечат толкова много една от друга. Това обаче се базира на предположението, че земните плочи винаги са се движили с една и съща скорост, което не е задължително да е така!

Наводнението: Фосилизация може да настъпи само когато дадено животно или растение е покрито много рязко с пясък или друга почва и не се добавя повече кислород. Такъв е случаят, когато се случи катастрофа, например наводнение. Учените и привържениците на креационизма разполагат с много доказателства, че повечето от вкаменелостите, които изкопаваме днес, са създадени при голяма катастрофа: Потопа! Два примера:

Намерено е дърво, което е вкаменено в няколко слоя (според науката всеки от слоевете е на няколко стотици хиляди години - след 1 000 години всяко дърво все още е напълно разрушено!) По тази причина тези земни пластове трябва да са били натрупани в рамките на кратък период от време.

Освен това има много признаци, че климатът в миналото е бил различен, например в Алпите са открити скали от тропически райони! Това би могло да се дължи на голямата водна мантия, която се е намирала около Земята при сътворението
(Битие 1:6), Такава водна мантия би променила изцяло климата и, наред с други неща, би намалила неимоверно ултравиолетовата радиация. В Библията хората са станали много по-възрастни до времето на Ной - след това възрастта на хората намалява драстично! Част от водната обвивка вероятно е била изсипана на земята по време на потопа (Битие 7:11), другата част се намира в атмосферата и днес. Тъй като Земята е била изцяло покрита с вода, земните плочи са се изместили по Божие действие веднага след Потопа, така че земните маси са се издигнали. Част от водата вероятно се е просмукала, а останалата част все още се намира в океаните. Тъй като след Потопа е преобладавал различен климат, това би било и причина за изчезването на динозаврите, които са били в Ноевия ковчег

Също така dis са само "предположения", които обаче са в съответствие с научните открития и Библията!

Литература

(1) Philip Yancey: Къде е Бог в моето страдание (по тема 1)

(2) Philip Yancey: Библията, която Исус чете (по тема 1)

(14) J.B.Brantschen: Защо добрият Бог ни кара да страдаме (по тема 1)

6_workshop_1_YW_01

Източници:
Автор: Philippe Diener

Съдържание, изображение на корицата, авторско право: www.besj.ch

YoungstarsWiki.org

Weitere Informationen

Етикети
Евангелизация
Семинар
Вяра
Ислям
Апологетика

Възраст
от 16-годишна възраст

Брой участници
Няма налични данни.

Библията
Тема:

Продължителност
Няма налични данни.

Материал
Много работа

Изтегляне на файлове
Изтегляне на файлове

KI Generierter Inhalt
Съдържание
Етикети
Възраст
Брой участници
Библията
Продължителност
Материал

© YoungstarsWiki | https://youngstarswiki.org/bg/wiki/art/otgovori-na-chesto-zadavani-vprosi